

izvršena, iako je zapovjednik broda potpisao "potvrde o peljarenju". Tuženi smatra da je zapovjednik vjerojatno bio u zabludi u času kada je potpisao te potvrde.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz slijedećih razloga:

U ovoj pravnoj stvari radi se o sporu male vrijednosti u smislu odredbe člana 481/b ZPP, jer vrijednost spora ne prelazi iznos od din. 5.000.- Stoga, po izričitoj odredbi člana 436/k ZPP-a, žalitelj ovu presudu ne može pobijati zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br. V-Sl-2136/76-2
od 23.II 1977.

Vijeće: Zvone Rihtman, dr Zdenko Antić, prof.dr Vladislav Brajković

Prijevoz željeznicom - Plaćanje ležarine za kolski tovarni pribor - Slagač koji na vrijeme ne istovari kola i ne vrati željeznici tovarni pribor dužan je snositi i ležarinu za zakašnjelo vraćanje tog pribora - Ne može se u svoju korist pozivati na okolnost da ga špediter - tužitelj nije obavijestio da se za zakašnjelo vraćanje pribora plaća ležarina

Sporno je između tužitelja (špeditera, naručitelja istovara dviju vagonskih pošiljaka) i tuženoga (luke, izvršitelja istovara), da li je tuženi dužan platiti tužitelju iznos od din. 720.- spp na ime ležarine za kolski tovarni pribor (pokrivače za dva željeznička vagona).

Nije sporno:

- da je tužitelj (špediter) platio željeznici ležarinu za spomenuta dva vagona i za kolski pribor (pokrivače) zato što istovar nije bio izvršen od strane tuženoga u rokovima propisanim za istovar vagona i zato što tovarni pribor - pokrivači, nisu vraćeni željeznici na vrijeme.

- da je tuženi podmirio tužitelju ležarinu koju je tužitelju zaračunala željeznica zbog nepravodobnog istovara vagona, a odbio da mu podmiri ležarinu samo za tovarni pribor.

Prvostepeni sud je nakon izvedenih dokaza i provedene glavne rasprave donio presudu kojom je tuženoga obvezao na plaćanje cijelog utuženog iznosa. U obrazloženju presude navedeno je da se tuženi nalazio u zakašnjenju s ispunjenjem ugovorene obveze istovara dvaju željezničkih vagona, a s tim u vezi također u zakašnjenju i s vraćanjem kolskog tovarnog pribora za te vagone, te da odatle proizlazi obveza tuženoga da tužitelju podmiri utuženi iznos, tj. nadoknadi onoliki iznos koliko je tužitelj podmirio željeznici na ime ležarine.

Pravodobnom žalbom tuženi pobija prvostepenu presudu zbog žalbenog razloga pogrešne primjene materijalnog prava i predlaže da se ista preinači i tužbeni zahtjev odbije.

U žalbi ističe da odbija tužitelju podmiriti utuženu ležarinu iz razloga što ga tužitelj nije obavijestio o tome da željeznica za spomenuti kolski tovarni pribor zaračunava ležarinu.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz slijedećih razloga:

Prvostepeni sud je utvrdio da je tuženi sa zakašnjenjem predao željeznici kolski tovarni pribor.

Na utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio materijalno pravo kad je tuženoga obvezao na plaćanje utuženog iznosa od din. 720.-, jer je zakašnjenje u predaji pribora u uzročnoj vezi sa zakašnjenjem u predaji vagona.

Ostali navodi tuženoga nisu pravno odlučni.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br. V-Sl-2032/76-2
od 23.II 1977.

Vijeće: Zvone Rihtman, dr Zdenko Antić, prof.dr Vladislav Brajković

Prijevoz stvari morem - Brodarova odgovornost - Manjak tereta - Spor male vrijednosti - Ako se radi o sporu o manjku tereta male vrijednosti ne može se žalbom pobijati stajalište prvostepenog suda koji je svoju presudu donio vjerujući jednom svjedoku, jer takvo slobodno uvjerenje suda ne predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka